

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Mai întâi aduc înapoi și așez la locul ei puterea Mea cea pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ. Eu, Domnul Iisus Hristos, îmi întăresc porțile ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi cu sărbătoarea cea pentru nașterea Mea între oameni, din mamă Fecioară născut în mijlocul poporului Israel acum două mii de ani.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Mângâietorul, acesta este numele lui Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, dar dacă aceștia ar fi acum pe pământ purtând numele Meu, n-ar crede lumea în ei pentru Mine, căci lumea e tare la cerbice și nu știe să vadă și să audă ca Dumnezeu, și face acestea ca omul, iar cine este om și atât, acela lucrează cu mintea, iar mintea îl duce departe de Dumnezeu pe om.

Pace vouă, copii din porți! Duhul Sfânt Mângâietorul vă mângâie pe voi pentru zdrobirile de peste voi. Nu spun aceasta pentru voi, ci pentru duhul rău spun, ca să audă el din gura Mea cuvântul puterii Mele și să se depărteze de la voi cu toată lucrarea zdrobitoare pe care o aduce peste voi. Vă numesc mereu copii, pentru cei mari vă numesc așa, căci cei mari nu știu să fie copii ca voi. Voi aveți iubire de copil, iar cei mari au altceva în ei, și sunt chinuți cei mari, și tot așa și văd, și tot așa și aud, și tot așa și cred aceștia, dar inima și așezarea cea dinăuntrul omului n-o știe decât omul și Dumnezeu, iar ce este în afară de aceasta este de la diavol, care-i strică omului ochiul, și apoi tot trupul, precum Eu, Domnul, am spus că dacă ochiul omului este rău, tot trupul lui este rău, iar duhul trupului este mintea.

Eu, Domnul, am putere să depărtez de peste voi zdrobirile care se nasc din duhul întunericului să dea în voi ca să-Mi slăbească puterea Mea de peste voi. Eu, Domnul, vă așez pe voi în Duhul Sfânt Mângâietorul și lucrez în ziua aceasta cuvânt de naștere de sus pentru cei ce vă iubesc pentru numele Meu și pentru cei ce vă urăsc pentru numele lor, copii din porți. Cei ce vă iubesc pentru numele Meu, nu greșesc aceia că fac aceasta, căci aceia pentru Mine și nu pentru voi fac aceasta, și așa Mi-am cules și îmi culeg Eu din spini un popor, și vă am pe voi culegătorii Mei ca să Mă ajutați să-i culeg pe cei ce iubesc duhul învierii din păcat, și sunteți ajutați de oștirile îngerești, tată, precum este scris despre lucrarea venirii Mele cu ziua judecății de apoi. Amin.

O, ce de necredință pe pământ! O, poporul Meu, cobor la tine cu sărbătoarea nașterii Mele din mamă Fecioară și îți spun cuvântul durerii lui Dumnezeu. O, ce de necredință pe pământ, tată! O, cât de mult se întetește acest duh rău pe pământ, tată! O, cum să te scap Eu pe tine de acest duh rău, omorător de om pe pământ? Păcatul care îl zdrobește pe om, aceasta este plămada din care vreau să-l nasc pe om, să-l înviez pe om din moartea aceasta, căci altfel de aluat nu este omul, bietul de el. Te-am învățat, fiule, să nu te uiți pe fereastră, că afară e numai moarte, tată. Te-am învățat să ieși din lume și i-am spus duhului lumii să iasă din tine, și te învăț mereu Duhul lui Dumnezeu, poporul Meu, căci duhul cel potrivit lui Dumnezeu e sculat acum cu sculare mare și intră cu carele lui în țara Mea și a ta ca să semene în ea sămânța lui cea rea, neghina lui cea neagră, care înnegrește sufletul omului. E vremea lepădării de credință pe pământ. A venit acest pârjol și în țara Mea de azi, căci iată unde Mi-am făcut casă de venire acum, la sfârșit de timp! M-am aciuat pe vatra neamului român, și din țara lui strălucește cuvântul Meu întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, iar din pricina strălucirii Duhului Sfânt Mângâietorul în mijlocul acestui neam, țara lui se numește prin Scripturi țara strălucirii, pe care au văzut-o de

departe proorociei, țara Duhului Sfânt, Care trâmbițează peste pământ vestea venirii Fiului lui Dumnezeu cu noua împărăție. Amin.

O, poporul Meu, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, și zadarnic o așteaptă omul să vină, căci ea vine, dar omul nu știe nimic, nimic despre ea, iar când Eu îi spun lui că ea vine, și el nu vede venirea ei așa cum Eu îi spun lui, atunci el se scoală și Mă face mincinos și Mă defaimă cu mintea lui, așa cum M-au defăimat cei ce au râs de Mine acum două mii de ani, de M-au numit smintitor. Mi-a spus atunci poporul iudeu că am demon, și tot așa îmi spune și azi. Mi-a spus că petrec cu păcat și cu păcătoșii pe pământ, și tot așa îmi spune și azi. Era scris de Mine în Scripturile cele de demult că voi veni prin mamă Fecioară născut pe pământ și că voi fi împăratul făpturii, însoțit de împărăția Mea, iar poporul iudeu s-a speriat și M-a strivit ca să nu mai fiu, și a scos de minciună tot ce am vestit Eu în vremea Mea cu el pe pământ, dar Eu am fost și sunt împăratul făpturii, și sunt cu împărăția Mea în cei credincioși, iar cei credincioși Mie nu sunt din lumea aceasta, precum și cei necredincioși Mie nu sunt din împărăția Mea.

O, nu sunt mincinos, omule, prin ceea ce Eu am spus și spun pe pământ, dar ești tu neputincios cu mintea, și mai neputincios cu inima și cu credința ca să știi tu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu omul. Cel ce nu se naște de sus, acela este de jos, și nu știe unul ca acela să vadă și să înțeleagă. Nu înseamnă că Eu dacă nu M-am așezat văzut să cârmuiesc pe pământ cu toiag de fier noroadele, nu înseamnă aceasta că Scripturile au mințit. Am cârmuit noroadele și până să vin născut pe pământ, și am făcut aceasta și după ce am înviat din moartea pe care Mi-a dat-o poporul Israel, și nu sunt mincinos, ci omul este mincinos, pentru că este necredincios, pentru că nu-L iubește pe Dumnezeu. Cel necredincios este așa pentru că nu-L iubește pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu-i poate da omului așa cum știe omul să primească și să aibă. Eu caut să Mă dau Eu omului, nu să-i dau lui altceva să aibă. Eu pe Mine voiesc să Mă aibă omul, și nimic altceva să nu aibă el, dar iată, Eu nu sunt din lumea aceasta, iar omul iubește ca pe pământ, îi iubește pe ai lui, nu pe Mine.

O, mamă Fecioară, o, mamă a Mea! Omul iubește ca pe pământ, mamă. Nu pot să-l ajut pe om, mamă.

– *Cuvântul Tău cel ceresc e dulce, Fiule ceresc, dar omul este departe, departe de duhul iubirii cerești, departe de Tine, și de aceea e atât de necăjit omul și nu-și găsește mângâierea. Dulce Ți-a fost Ție duhul meu cel credincios și despărțit de lumea aceasta, și Te-ai sălășluit acum două mii de ani în pântecul meu cel fecioresc și ai venit pe pământ. M-ai făcut cale a Ta de venire și ai venit pe pământ. Atât de tainic ai venit, atât de tainic ai trăit, atât de tainic ai lucrat și ai cuvântat cuvântul împărăției cerurilor și venirea ei pe pământ la oameni, dar poporul iudeu Te-a scos mincinos și Te-a dat la pieire, Dumnezeule-Fiu. Suspini de atunci și până azi, iar azi suspini ca azi, Dumnezeule-Fiu. O, tot atât de tainic lucrezi și azi, nici azi nu găsești inimi care să Te cunoască și să se facă ele împărăție a Ta, frumoasă ca și Tine, frumoasă prin credință, căci numai cu credința poate omul lua și cunoaște fața Ta și împărăția Ta lucrătoare în om. Vai celui ce așteaptă ca pe pământ venirea Ta și împărăția Ta, Dumnezeule-Fiu, și acest vai se vede peste tot, de parcă omul ar fi vrednic și gata pentru ca Tu să vii și să-i dai lui după așteptările lui, dar fericit este omul care Te cunoaște și care Te poartă apoi, după înțelepciunea Ta cea pentru cei credincioși Ție! Acum două mii de ani Te-ai născut din trupul meu cel fecioresc, Dumnezeule-copil, iar azi nașterea Ta pe vatra neamului român este cuvântul Duhului Sfânt, Dumnezeule-Fiu, Cuvinte al Tatălui, căci Tatăl este în Tine, este în cuvântul Tău, și Tu ești Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Mângâietorul, și nu ești singur, iar nașterea lui Dumnezeu pe pământul român se face rău al vieții și lucrează tainic, căci omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu pe pământ și în cer, în cer și pe pământ deodată.*

O, popor hrănit de Fiul meu Cuvântul, nu putem să-l ajutăm pe om! Omul iubește ca pe pământ. Le-a dat Fiul meu daruri oamenilor, dar oamenii nu știu să le ia de la Dumnezeu, căci nu au credință, bieții de ei, și nu au cunoștință pentru credință, că mare dar este să aibă omul

această cunoștință. O, ce de necredință pe pământ! O, cum să te scape Dumnezeu pe tine de acest duh rău, omorător de om pe pământ? Nu mă doare de Fiul meu, Cel batjocorit și azi de cei ce L-au răstignit atunci, ci mă doare de om, și mă doare de ei. O, cum să fac să strig la ei să le dau de știre că Fiul meu nu a fost nici atunci și nu e nici acum din lumea aceasta ca să-L judece omul ca pe un om.

O, popor care L-ai răstignit pe Fiul meu Cel Unul născut din Tatăl și din mine apoi! Răzvrătirea ta e lungă de două mii de ani. O, ce lung e acest păcat al tău, poporul iudeu! A voit Fiul meu să te altoiască, și ca să fii de soi bun apoi, și tu n-ai voit așa. Din pricina îngâmfariei n-ai voit așa, iar îngâmfarea ți-a omorât credința și puterea ei și te-a smuls din brațele iubirii. Puteai să crezi în Fiul meu, în Dumnezeul meu și al tău, dar n-ai voit. Din pricina îngâmfariei n-ai voit. Te-ai uitat la El ca un om, ca la unul asemenea ție, și ai văzut ca tine dacă te-ai uitat ca tine și nu ca El. Era scris în prooroci venirea Lui, iar tu ai stat la pândă când a venit și I-ai strivit trupul și ai zis că nu mai este, și ai spus atunci această minciună, și o spui și azi, pentru că ești fiul minciunii, fiul tatălui ei. Ai hulit atunci pe Fiul meu și L-ai numit prieten al vameșilor și al desfrânatelor ca să-L poți ucide ca un drept ce te credeai. O, tot așa lucrezi și azi cu duhul tău cel unul peste toți ai tăi, căci tu voiești să fii dumnezeu, dar Dumnezeu nu moare așa cum mori tu, ci El înviază, așa cum tu nu poți să înviezi, dar poate El, și ai văzut că poate, și ar fi putut și pentru tine dacă n-ai fi fost îngâmfat. Ai însă la El din mijlocul tău martori împotriva necredinței tale, ai o rămășiță mică, și care ți-a scăpat de sub mână și s-a dat lui Dumnezeu Fiul meu, și din această rămășiță aleasă prin har s-au născut apostolii, vestitorii Fiului meu peste pământ, și aceștia stau înaintea neamurilor pământului și înaintea cerului martori ai răstignirii și ai învierii Fiului meu, și aceștia s-au așezat pe scaune, precum este scris, și judecă de pe ele poporul Israel pentru necredința lui în Fiul meu Iisus Hristos. Nu poți să ieși nevinovat oricât ai umbla tu să nimicești și azi ființa Fiului meu. El Se ridică cu mare putere și va fi biruitor, dar poți să fii iertat de vina ta cea de atunci și cea de acum, poți prin iubirea Fiului meu și prin cuvântul Lui de azi, căci stă mărturie de două mii de ani iubirea Lui cea de pe cruce. O, întinde mâna, întinde-o cu umilință spre El, căci împărăția ta nu e din lumea aceasta așa cum dai tu să ți-o faci și să ți-o așezi, căci tu mori cu trupul și te așezi atunci vrând-nevrând înaintea Fiului meu, Judecătorul făpturii, și ochii tăi îl vor vedea pe El împărat al făpturii. Te chem și te aștept sub crucea Lui, sub care eu L-am plâns dumnezeiește după ce tu L-ai chinuit și L-ai omorât apoi. Te chem cu iubire și cu iertare, căci așa știe să facă iubirea. Suferința Lui de pe cruce e dovada iubirii Lui pentru tine mai întâi, și apoi pentru restul popoarelor. Inima mea de mamă a Lui, mamă veșnic Fecioară, te cheamă la pocăință și la spălare de păcatul hulei asupra Fiului lui Dumnezeu, Hristos, Copilul meu Cel de atunci și de acum. El este Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, fiindcă El este Dumnezeul celor vii, nu al celor morți, și este Dumnezeul lui Moise, care a spus vouă: «Vine Unul după mine, Care este mai mare ca mine; de Acela să ascultați!», dar voi nu știți să citiți lucrarea proorocilor, căci proorocii vorbesc pe limba lui Dumnezeu, nu pe cea a oamenilor, iar dacă v-aș mai spune și despre Ioan, cel ce v-a vestit vouă pocăința, ați fi tot așa de necredincioși și pentru el.

O, dați drumul de pe voi legăturii care vă ține legați în ea ca să nu vă pocăiți, ca să nu fiți luminați! Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și Fiul meu, Cel Unul născut din pântecul meu fecioresc acum două mii de ani, precum a fost proorocia cea din Scripturi, și născut în peșteră la Betleem, El vă cheamă la împăcare cu El, la nunta Lui cu mireasa Lui cea din români. În vreme ce voi îl huliti și azi ca pe un desfrânat numai pentru că a iubit lumea, ca pe toți cei păcătoși să-i mântuiască din păcat, El vă cheamă și pe voi ca și pe aceia la iubirea Lui cea mântuitoare. Iubiți, și vi se va ierta vouă! Amin. Credeți în El, și veți avea viață veșnică, după promisiunea Lui! Amin. Lăsați pietrele jos, sau aruncați-le în voi spre umilința voastră, căci Fiul meu Iisus Hristos este Dumnezeul părinților voștri Avraam, Isaac și Iacov și Moise și toți cei de până la

voi popor Israel, și este și Dumnezeuul vostru, chiar dacă voi nu credeți în El, dar El este și va fi, și nici un cuvânt născut din gura Lui nu va fi să nu se împlinească! Amin.

Iar tu, popor micuț, ales de Fiul meu Cuvântul din neamul român, tu care te-ai lăsat să fii iatac Fiului meu Dumnezeu, Care vine în zilele acestea și grăiește peste pământ cuvântul întoarcerii Lui după două mii de ani de la Tatăl la om, tu ascunde-te puțin clipe, căci păcatul necredinței s-a făcut om și bântuie peste tot ca să tragă la pământ stelele cerului. Păcatul acesta este om, și îți spun aceasta ca să poți să cunoști acest păcat și să ajuți oamenii să scape de cursa lui, de fața lui ascunsă. Stai înaintea Domnului, stai cu credincioșie, ca să poată El veni la tine învățător peste pământ. Eu L-am purtat în brațe și L-am mângâiat mult și am plâns cu El mereu, iar tu să-L porți în tine și să-L mângâi și mai mult și să plângi cu El pentru tot omul pierdut prin necredință, și eu te voi mângâia pentru jertfa ta cea pentru Fiul meu iubit, Cel chinuit de poporul Israel, care nu L-a primit pe El din partea Tatălui Savaot, Care L-a trimis.

O, Dumnezeule-Fiu, o, Fiule scump, e mare războiul cel împotriva Ta, Fiule scump, dar eu din cer de lângă Tine aduc pe pământ cale dulce spre oameni pentru salvarea Ta. Amin, amin, amin.

– O, mamă a Mea, Eu sunt Dumnezeu-Fiul, mamă! Nu Mă doare pentru Mine, ci pentru om, mamă. Tot ca și pe tine Mă doare și pe Mine, și tot așa îi doare și pe cei ce Ne poartă ca să fim pe pământ cu cei credincioși de azi venirii Mele de acum. Nu de ei îi doare, ci de cei ce dau în ei azi așa cum a dat în Mine cu învinuire poporul Israel, și așa cum și azi dă el în Mine cu aceleași învinuiri, căci ochiul lor este rău ca și trupul lor tot, iar trupul lor e din părinți, și Noi grăim cu omul, mamă, și îl vom trezi pe om dacă va vrea să se trezească și să vegheze să nu i se spargă casa, să nu i se fure avuția, mamă, căci casa Mea în om este credința, iar avuția lui sunt Eu. Amin.

O, poporul Meu, să fii, tată, ostaș curat la credință și să veghezi cu Mine, fiule. E sărbătoare de naștere, iar Eu te-am învățat ca să veghezi, și am întins mâna spre cei ce Mă defaimă și azi, căutând și spre țara Mea de azi ca să semene și în ea la vedere sămânța dezbinării între frați, sămânța necredinței în Iisus Hristos, dar tu rămâi în duhul nașterii de sus, rămâi pe stâncă, fiule, rămâi de strajă, tată, căci nimic, nimic n-au de câștigat pe pământ și în cer cei ce se apleacă spre hulă asupra Fiului Tatălui Savaot, și iată, acum, duhul desfrânării îi va arăta pe fiii lui, și toți cei ce îl iubesc pe el, toți cei ce iubesc minciuna se vor apleca spre hulă asupra curăției Mele și a mamei Mele Fecioara, și va fi ca în vremea lui Moise, când tot așa au primit și aceia prin păcatul cel iubit de ei și au pierit prin acest păcat.

Pace ție, popor binecuvântat pentru credința ta în lucrarea Mea de ieri și de azi! Credința ta te mântuiește, tată, din orice greu, din orice strâmtorare, și iată, suntem în sărbătoare de naștere și ne vom mângâia din râul cuvântului Meu, în care Eu te țin, ca și sfinții Mei. Amin.

Îl mângâi pe poporul Meu, care vine azi spre izvorul cuvântului Meu cu colindele nașterii Mele din mamă Fecioară și îl îndemn pe el la veghe cerească în vreme de mare întuneric, de mare necredință peste pământ.

Te mângâi cu duhul înțelepciunii cerești, poporul Meu. Îți ascult colindul cel pentru Mine, fiule. O, învață și tu să mângâi durerea Mea de pe pământ și leagă-Mă la rane, poporul Meu, ca să pot să-ți spun când voi veni cu ziua dreptății că rănit am fost, și tu Mi-ai legat rana și M-ai mângâiat și Mi-ai dat putere și vindecare, și Mi-ai dat ca să ai, ca să-ți dau și Eu ție, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25-12-2008/07-01-2009